

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1933-1934	N° 191		ZITTINGSJAAR 1933-1934
PROJET DE LOI, N° 150	SÉANCE du 2 Mai 1934	VERGADERING van 2 Mei 1934	WETSONTWERP, N° 150

PROJET DE LOI

établissant de nouvelles mesures pour réprimer la fraude en matière de douane et d'accise.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION DES FINANCES,
DES BUDGETS ET DES ECONOMIES ⁽¹⁾,
PAR M. **BOEDT**.

MADAME, MESSIEURS,

Les dispositions du projet soumis à l'examen de la Commission sont la conséquence inéluctable de la série de mesures prises depuis quelques années tant par le Gouvernement que par le Parlement pour empêcher ou entraver la libre entrée des marchandises.

Il n'y a pas à choisir : si nous voulons que la législation douanière produise, aussi bien au bénéfice du Trésor qu'au profit de certaines de nos industries, les résultats escomptés, il est nécessaire d'adopter le projet dans un délai aussi rapproché que possible.

C'est ce que la Commission vous propose de faire, sous le bénéfice des remarques ci-après.

**

Certaines observations ont été présentées par des membres de la Commission.

La première se rapporte au délai de trois ans prévu à l'article 3 pour la récupération de droits éclusés et l'intentement de l'action répressive.

Il a semblé impossible de réduire ce délai, d'abord parce qu'il correspond au délai ordinaire de prescription en matière de poursuite de délits, et ensuite, parce que les intéressés sont, en vertu d'autres dispositions légales, déjà tenus de conserver la plupart des documents qui peuvent éventuellement servir de point de départ à l'instruction.

La deuxième concerne le refus ou le retrait d'immatriculation infligé par l'article 8, § 1er, aux personnes ayant encouru certaines condamnations.

⁽¹⁾ La Commission est composée de MM. Hallet, président; Allewaert, Balthazar, Boedt, Brusselmans, Buset, David, Debunne, de Liedekerke, de Wouters d'Oplinter, Drion, Elias, Hoen, Leclercq, Lepage, Max, Merlot, Pussemier, Soudan, Uytroever, Van Ackere (Fernand) et Wauwermans.

WETSONTWERP

tot vaststelling van nieuwe maatregelen om sluikerij op het stuk van douanen en accijnzen te beteugelen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN,
DE BEGROOTINGEN EN DE BEZUINIGINGEN ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER **BOEDT**.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De bepalingen van het ontwerp dat aan het onderzoek der Commissie wordt voorgelegd zijn het onvermijdelijk gevolg van de reeks maatregelen, sedert enkele jaren genomen, zoowel door de Regeering als door het Parlement, om den vrijen invoer van goederen te beletten of te belemmeren.

Er valt niet te kiezen : zoo wij willen dat de wetgeving in zake douanen, zoowel ten voordeele der Schatkist als ten voordeele van sommige van onze nijverheden, de verwachte uitslagen oplevert, moeten wij het ontwerp in den kortst mogelijken tijd goedkeuren.

't Is wat de Commissie U voorslegt te doen, mits de volgende opmerkingen.

**

Sommige bezwaren werden uitgebracht door leden der Commissie.

Het eerste heeft betrekking op den termijn van drie jaar, in artikel 3 voorzien voor het invorderen van ontdoken rechten en het instellen der strafvordering.

Het scheen onmogelijk dezen termijn in te korten, vooreerst omdat hij beantwoordt aan den gewonen termijn van verjaring in zake vervolging van wanbedrijven, en vervolgens omdat de betrokkenen reeds, krachtens andere wetsbepalingen, gehouden zijn het meereendeel der stukken te bewaren, die gebeurlijk als basis kunnen dienen voor het onderzoek.

Het tweede betreft het weigeren of intrekken der inschrijving, door artikel 8, § 1, opgelegd aan de personen die zekere veroordeelingen hebben ondergaan.

⁽¹⁾ De Commissie bestaat uit de heeren Hallet, voorzitter; Allewaert, Balthazar, Boedt, Brusselmans, Buset, David, Debunne, de Liedekerke, de Wouters d'Oplinter, Drion, Elias, Hoen, Leclercq, Lepage, Max, Merlot, Pussemier, Soudan, Uytroever, Van Ackere (Fernand) en Wauwermans.

La Commission estime que seules les personnes qui n'ont pas bénéficié du sursis lors de la condamnation invoquée contre elles, doivent tomber sous l'application du susdit § 1er de l'article 8.

Afin d'éviter toute discussion, elle vous propose de rédiger comme suit la partie visée de l'article 8 : « aux personnes condamnées sans sursis, pour... ».

La troisième vise l'article 15.

Il paraît utile, afin d'éviter des équivoques, de remplacer le terme « taxe de consommation » par celui « taxes de consommation ».

Il existe en effet plusieurs taxes rentrant dans cette catégorie.

La quatrième a en vue le texte néerlandais de l'ensemble du projet où diverses retouches sont désirables pour mettre les termes en concordance avec la terminologie du texte néerlandais du Code pénal; pour assurer l'uniformité d'autres termes employés dans le projet et, enfin, pour rendre le texte plus clair et plus conforme au génie de la langue.

*
**

En dehors de la Commission, le projet a fait l'objet de critiques assez vives de la part de la Chambre Syndicale du Transport.

Parmi les observations formulées par elle, il en est une qu'il y a lieu de retenir : si l'agent en douane démontre qu'il a suivi exactement les instructions reçues de son client, il serait injuste de le frapper au cas où, dans le délai imparti, l'Administration découvrirait une fraude.

C'est pourquoi la Commission propose de rédiger comme suit l'article 14, § 2 :

« Le juge peut, la fraude étant établie à charge du client, absoudre l'agent en douane. »

Pour le surplus, le projet semble ne porter à la liberté de la profession d'agent en douane aucune entrave que l'Administration ne pourrait, de sa propre initiative, instaurer en vertu des dispositions de la loi générale de 1822, toujours en vigueur.

Les entraves sont d'ailleurs relativement peu graves et ne peuvent constituer une menace qu'à l'égard des éléments incorrects de la corporation. Or, ces éléments peu scrupuleux sont une infime minorité.

Tout compte fait, les mesures proposées constituent une garantie nouvelle pour l'immense majorité des intéressés.

*
**

Au cours de ses délibérations, l'attention de la Commission a été attirée sur la proposition de loi n° 165

De Commissie is van meening dat alleen de personen die geen uitstel hebben verkregen, bij gelegenheid van de tegen hen ingeroepen veroordeling, onder toepassing moeten vallen van vermeldde § 1 van artikel 8.

Ten einde elke betwisting te vermijden, stelt zij U voor het bedoelde gedeelte van artikel 8 als volgt op te stellen : « aan de personen welke niet voorwaardelijk veroordeeld werden wegens... »

Het derde bedoelt artikel 15.

Het schijnt nuttig, ten einde misverstanden te vermijden, het woord « verbruiksbelasting » te vervangen door « verbruiksbelastingen ».

Er bestaan inderdaad meerdere belastingen welke tot deze categorie hooren.

Het vierde beoogt den Nederlandschen tekst van gansch het ontwerp waar onderscheidene verbeteringen wenschelijk zijn om de termen in overeenstemming te brengen met de terminologie van den Nederlandschen tekst van het Strafwetboek, om de eenvormigheid te verzekeren van andere in het ontwerp gebezigde termen en, ten slotte, om den tekst klaarder te maken en meer in overeenstemming met het taaleigen.

*
**

Buiten de Commissie, was het ontwerp het voorwerp van nogal heftige kritiek vanwege de Syndicale Kamer van het Vervoer.

Van de door haar gemaakte opmerkingen dient er een te worden onthouden : zoo de grensexpeditie bewijst dat hij de onderrichtingen van zijn klant nauwgezet gevolgd heeft, ware het onrechtvaardig hem te treffen in geval het bestuur, binnen den aangeduiden termijn, een sluikerij ontdekte.

De Commissie stelt derhalve voor artikel 14, § 2, als volgt op te stellen :

« De rechter kan, eens de sluikerij ten laste van den klant bewezen zijnde, den grensexpeditie van rechtsvervolgung ontslaan ».

Voor het overige schijnt het ontwerp aan de beroepsvrijheid van den grensexpeditie geen enkel belemmering te brengen, die het Bestuur niet uit haar eigen macht mocht aanbrengen, krachtens de bepalingen van de algemeene wet van 1822, die steeds van kracht is.

De belemmeringen zijn, trouwens, betrekkelijk licht en kunnen slechts een bedreiging uitmaken voor de niet onberispelijke leden van de corporatie. Nu, deze weinig kiesche leden vormen een onbeduidende minderheid.

Alles bijeen genomen, zijn de voorgestelde maatregelen een nieuwe waarborg voor de goede faam van de overgrote meerderheid der betrokkenen.

*
**

In den loop der besprekingen, werd de aandacht der Commissie gevestigd op het wetsvoorstel num-

émanant de nos honorables collègues Joris et Munde-leer, et prévoyant certaines faveurs aux expéditeurs, courtiers et agents en douane pour le recouvrement des avances faites par eux pour compte de leurs clients.

La matière traitée dans cette proposition se confon-dant presque avec celle visée dans le projet discuté, la Commission vous propose d'ajouter au projet un article 20 libellé comme suit :

« L'article 119 de la loi générale du 26 août 1822 est remplacé par les dispositions suivantes :

» Il est accordé aux expéditeurs, courtiers, com-missionnaires et agents en douane, durant les six mois qui suivent le paiement, privilège sur tous les biens meubles de leurs débiteurs pour le recouvre-ment des droits et taxes et en général de toutes sommes versées à l'État pour compte d'autrui à l'occa-sion du dédouanement de marchandises en Belgique.

» Ce privilège rentre dans la catégorie de ceux mentionnés aux articles 2101 et 2102 du Code civil et 191 du Code de Commerce et prend rang immédia-tement après ceux-ci et après ceux de l'État pour les droits et taxes dus. »

L'adoption de ce texte rendrait inutile une nouvelle procédure pour l'examen de la proposition n° 165, simplifierait donc le travail parlementaire et aurait sur la dite proposition l'avantage d'être plus favorable aux intéressés.

Le Rapporteur,
Jules BOEDT.

Le Président,
Max HALLET.

I. — AMENDEMENTS PROPOSÉS PAR LA COMMISSION

Art. 8.

§ 1er :

« ... aux personnes condamnées sans sursis... ».

Art. 15.

« ... en matière de douane et de taxes de consom-mation... ».

Art. 20 (nouveau).

Ajouter un article nouveau ainsi conçu :

La loi générale du 26 août 1822 concernant la per-ception des droits d'entrée, de sortie et de transit, des accises, ainsi que du droit de tonnage des navires de mer est complétée comme suit :

Art. 119bis. — Il est accordé aux expéditeurs, cour-tiers ou agents admis près de l'Administration,

mer 165, dat uitgaat van onze achtbare collega's Joris en Mundeleer, en dat sommige voordeelen toekent aan de expediteurs, de makelaars en de grensexpediteurs voor het terugvorderen van de voorschotten die zij gedaan hebben voor rekening van hunne klanten.

Daar de in dit voorstel behandelde stof bijna dezelfde is als deze van het besproken ontwerp, stelt de Commissie U voor aan het ontwerp een artikel 20 toe te voegen, dat als volgt zou luiden :

« Artikel 119 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 wordt vervangen door de volgende bepa-lingen :

» Aan de expediteurs, makelaars, commissionairs en grensexpediteurs wordt, gedurende zes maanden, te rekenen vanaf de betaling, voorrecht verleend op al de roerende goederen van hunne schuldenaars, voor de terugvordering van de rechten en taxes en, in 't algemeen, van alle sommen aan den Staat vol-daan voor rekening van derden bij het inklaren van goederen in België.

» Dit voorrecht hoort bij de reeks van deze opge-somd onder de artikelen 2101 en 2102 van het Burger-lijk Wetboek en 191 van het Wetboek van Koophan-del en neemt rang onmiddellijk na deze en na die van de Regeering voor de verschuldigde rechten en taxes. »

Door de goedkeuring van dezen tekst, wordt een onderzoek in zake het voorstel nummer 165, overbo-dig, wordt het parlementair werk vereenvoudigd en zal op dit voorstel het voordeel hebben, van gunsti-ger te zijn voor de betrokkenen.

De Verslaggever,
Jules BOEDT.

De Voorzitter,
Max HALLET.

I. — AMENDEMENTEN DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELD

Art. 8.

§ 1 :

« ... aan de personen welke niet *voorwaardelijk* veroordeeld werden... ».

Art. 15.

« ... verbruiksbelastingen... ».

Art. 20 (nieuw).

Een nieuw artikel toevoegen luidend als volgt :

De algemeene wet van 26 Augustus 1822 op de in-ning van de invoer-, uitvoer- en doorvoerrechten, van de accijsrechten, alsook van het recht van tonne-maat der zeevaartuigen, wordt aangevuld als volgt :

Art. 119bis. — Aan de door het Bestuur erkende expediteurs, makelaars of agenten wordt, gedurende

durant les six mois qui suivront le paiement, privilège sur tous les biens meubles de leurs débiteurs, pour le recouvrement de la taxe de transmission ou de luxe payée à l'Etat par eux pour compte d'autrui lors de l'importation de marchandises en Belgique.

Art. 119ter. — Ce privilège prendra rang dans la catégorie de ceux mentionnés aux articles 2101 et 2102 du Code civil et 191 du Code de Commerce et prendra rang immédiatement après ceux-ci et après ceux du Gouvernement pour les droits et accises dus.

II. — TEXTE FLAMAND DÉPOSÉ PAR LE GOUVERNEMENT

II. — NEDERLANDSCHE TEKST DOOR DE REGEERING INGEDIEND

Eerste artikel.

Volgende bepalingen worden tusschen het 1° en het 2° lid van artikel 10 der wet van 8 Mei 1924, ingevoegd :

« Wanneer de goederen worden ingevoerd (door den koper of om hem in België) te worden geleverd, mag zij niet lager zijn dan de betaalde of de te betalen prijs, verhoogd met de in het 1° lid hierboven aangewezen kosten, zoo ze daarin niet zijn begrepen, en verminderd met de betrokken rechten en belastingen, zoo de verkoper ze te zijnen laste neemt ».

Art. 2.

Behoudens in de door den Minister van Financiën bepaalde gevallen, dient de factuur of een afschrift ervan bij de aangifte tot verbruik van alle *ad valorem* belaste goederen gevoegd.

De weigering de vereischte bewijsstukken (te overleggen) wordt als een verhindering van werkzaamheden aangezien en met een geldboete van 1,000 tot 5,000 frank gestraft.

Art. 3.

Zoo er, binnen drie jaar te rekenen van den datum van het getuigschrift, dat vermelding houdt van den uitslag van de verificatie door de douane-beambten van de tot verbruik aangegeven goederen, wordt uitgewezen dat de verschuldigde rechten en belastingen niet onverkort werden geïnd hetzij doordien de aangegeven waarde (lager was als die) welke diende aangegeven ter voldoening aan artikel 10 der wet van 8 Mei 1924, zooals het bij artikel 1 hierboven wordt aangevuld, hetzij ten gevolge van de uitlating

(¹) Les modifications sont imprimées en caractères itali-ques.

zes maanden te rekenen vanaf de betaling, voorrecht verleend op al de roerende goederen van hunne schuldenaars, voor de terugvordering van de overdrachts- of weeldetaxe die zij aan den Staat betaald hebben voor rekening van derden, bij den invoer van koopwaren in België.

Art. 119ter. — Dit voorrecht neemt rang in de reeks van deze opgesomd onder de artikelen 2101 en 2102 van het Burgerlijk Wetboek en 191 van het Wetboek van Koophandel, en neemt rang onmiddellijk na deze en na die der Regeering voor de verschuldigde rechten en accijnzen.

II. — VORMWIJZIGINGEN AAN DEN NEDERLANDSCHEN TEKST DOOR DE COMMISSIE AANGEBRACHT (¹)

II. — MODIFICATIONS DE FORME APPORTÉES AU TEXTE FLAMAND PAR LA COMMISSION (¹)

Eerste artikel.

Volgende bepalingen worden tusschen het 1° en het 2° lid van artikel 10 der wet van 8 Mei 1924 ingevoegd :

« Wanneer de goederen worden ingevoerd 't zij door den koper zelf, 't zij om hem in België te worden geleverd, mag zij niet lager zijn dan de betaalde of de te betalen prijs, verhoogd met de in het 1° lid hierboven aangewezen kosten, zoo ze daarin niet zijn begrepen, en verminderd met de betrokken rechten en belastingen, zoo de verkoper ze te zijnen laste neemt ».

Art. 2.

Behoudens in de door den Minister van Financiën bepaalde gevallen, dient de factuur of een afschrift ervan bij de aangifte tot verbruik van alle *ad valorem* belaste goederen gevoegd.

De weigering de vereischte bewijsstukken *over te leggen* wordt als een verhindering van werkzaamheden aangezien en met een geldboete van 1,000 tot 5,000 frank gestraft.

Art. 3.

Zoo er, binnen drie jaar te rekenen van den datum van het getuigschrift, dat vermelding houdt van den uitslag van de verificatie door de douane-beambten van de tot verbruik aangegeven goederen, wordt uitgewezen dat de verschuldigde rechten en belastingen niet onverkort werden geïnd, hetzij doordien de aangegeven waarde lager was *dan* die welke diende aangegeven ter voldoening aan artikel 10 der wet van 8 Mei 1924, zooals het bij artikel 1 hierboven wordt aangevuld, hetzij ten gevolge van de uitlating of

(¹) De wijzigingen zijn *cursief* gedrukt.

of van de onjuiste aangifte van een bestanddeel, dat de invordering van de rechten en belastingen kan beïnvloeden als daar zijn : hoeveelheid, soort, alcoholgehalte, hoofdstof, land van herkomst of van oorsprong van de goederen, enz., zijn de importeur, de grensexpeditie en (de persoon voor wien de goederen zijn bestemd,) wanneer hij rechtstreeks den last van de rechten heeft gedragen, hoofdelijk verbonden tot het betalen van de ontdoken rechten. Ze loopen bovendien een geldboete op ten bedrage van het tienvoudige dier rechten en een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen, zonder dat er toepassing kan worden gemaakt van artikel 208 der algemeene wet van 26 Augustus 1822.

Art. 4.

Wanneer een importeur, ter ontduiking van de bepalingen van het tarief der invoerrechten, binnen het land afzonderlijk goederen heeft ingevoerd of heeft doen invoeren, die de deelen uitmaken van een als dusdanig belastbaar geheel en zoo doende de betaling van een deel der verschuldigde rechten heeft ontdoken, zijn de in artikel 3 voorziene straffen op hem van toepassing en moet hij de ontdoken rechten en belastingen in 's Rijks Schatkist storten.

Art. 5.

Hij die, met het inzicht de douane te bedriegen, valsche, misleidende of onjuiste bescheiden overlegt of doet overleggen, wordt gestraft zooals in artikel 3 is voorzien.

Dezelfde straffen worden opgelopen door de personen die, om de douane te bedriegen, valsche, misleidende of onjuiste attesten verstrekken of dito facturen of bescheiden inleveren.

Art. 6.

Niemand mag als grensexpeditie optreden, zoo hij niet is ingeschreven in een speciaal register, gehouden onder de door den Minister van Financiën gestelde voorwaarden.

Voor de toepassing van vorenstaand lid, wordt onder grensexpeditie verstaan al natuurlijk persoon) of rechtspersoon die beroepsmatig, uit zijn naam, voor rekening van derden, de douaneformaliteiten bij in- uit- of doorvoer vervult.

Art. 7.

§ 1. — Noch de afgezette ambtenaren of beambten van het Bestuur der douanen en accijnzen, noch zij die, op den datum van hun aanvraag om inschrijving, sinds minder dan drie jaar, ontslagen zijn, hun ontslag hebben aangevraagd, te ruste of ter beschikking zijn gesteld, mogen (in het register) worden ingeschreven.

§ 2. — De in § 1 bedoelde personen mogen evenmin, voor rekening van een grensexpeditie, of van derden, verrichtingen doen welke hen in aanraking

van de onjuiste aangifte van een bestanddeel dat de invordering van de rechten en belastingen kan beïnvloeden als daar zijn : hoeveelheid, soort, alcoholgehalte, hoofdstof, land van herkomst of van oorsprong van de goederen, enz., zijn de importeur, de grensexpeditie en de *bestemming*, wanneer hij rechtstreeks den last van de rechten heeft gedragen, hoofdelijk verbonden tot het betalen van de ontdoken rechten. Ze loopen bovendien een geldboete op ten bedrage van het tienvoudige dier rechten en een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen, zonder dat er toepassing kan worden gemaakt van artikel 208 der algemeene wet van 26 Augustus 1822.

Art. 4.

Wanneer een importeur, ter ontduiking van de bepalingen van het tarief der invoerrechten, binnen het land afzonderlijk goederen heeft ingevoerd of heeft doen invoeren, die de deelen uitmaken van een als dusdanig belastbaar geheel en zoo doende de betaling van een deel der verschuldigde rechten heeft ontdoken, zijn de in artikel 3 voorziene straffen op hem van toepassing en moet hij de ontdoken rechten en belastingen in 's Rijks Schatkist storten.

Art. 5.

Hij die, met het inzicht de douane te bedriegen, valsche, misleidende of onjuiste bescheiden overlegt of doet overleggen, wordt gestraft zooals in artikel 3 is voorzien.

Dezelfde straffen worden opgelopen door de personen die, om de douane te bedriegen, valsche, misleidende of onjuiste attesten verstrekken of dito facturen of bescheiden inleveren.

Art. 6.

Niemand mag als grensexpeditie optreden, zoo hij niet is ingeschreven in een speciaal register, gehouden onder de door den Minister van Financiën gestelde voorwaarden.

Voor de toepassing van vorenstaand lid, wordt onder grensexpeditie verstaan *elk* natuurlijk persoon of rechtspersoon die beroepsmatig, uit zijn naam, voor rekening van derden, de douaneformaliteiten bij in- uit- of doorvoer vervult.

Art. 7.

§ 1. — Noch de afgezette ambtenaren of beambten van het Bestuur der douanen en accijnzen, noch zij die, op den datum van hun aanvraag om inschrijving, sinds minder dan drie jaar, ontslagen zijn, hun ontslag hebben aangevraagd, te ruste of ter beschikking zijn gesteld, mogen in het *stamregister* worden ingeschreven.

§ 2. — De in § 1 bedoelde personen mogen evenmin, voor rekening van een grensexpeditie, of van derden, verrichtingen doen welke hen in aanraking

brengen met het personeel van het bestuur der douanen en accijnzen in dienstactiviteit. Overtreden ze deze bepaling, zoo mag de toegang tot de lokalen ten gebruike of onder toezicht van het Bestuur door het plaatselijk hoofd der douane of door een ambtenaar met minstens den graad van controleur hun worden ontzegd.

Herhaling (recidive) wordt als verhindering van werkzaamheden aangezien en met een boete van 1,000 tot 5,000 frank gestraft. Elke nieuwe overtreding geeft aanleiding tot de toepassing van een verdubbelde geldboete en van een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen.

Art. 8 ⁽¹⁾.

§ 1. — De inschrijving wordt geweigerd of ingetrokken aan de personen veroordeeld wegens bedrog op het stuk van rechtstreeksche, onrechtstreeksche of daarmede gelijkgestelde belastingen, wegens diefstal, heling, oplichting, misbruik van vertrouwen of eenvoudige of bedrieglijke bankbreuk wegens knevelarij of omkoopning van ambtenaren.

§ 2. — De ontzegging waarvan sprake in artikel 7, § 2, geldt mede voor de in § 1 van dit artikel bedoelde personen.

Art. 9.

§ 1. — De grensexpeditie houdt een jaarlijksch repertorium in den door den Minister van Financiën voorgeschreven vorm. Hij schrijft daarin afzonderlijk, volgens een onafgebroken nummerreeks, al zijn verrichtingen zoowel bij den invoer als bij den uitvoer.

Het nummer van elke inschrijving wordt (ter zelfder tijd als het matricula-nummer) van den grensexpeditie vermeld op de aan de douane afgegeven overeenstemmende bescheiden op de handelsbescheiden en de geschreven instructiën afgegeven aan den grensexpeditie (door zijn cliënten) met het oog op de te vervullen douaneformaliteiten, en op de brieven, documenten en dossiers van den grensexpeditie, uitgaande van of bewaard door hem, in verband met de door hem gedane of te verrichten douanewerkzaamheden.

§ 2. — Het repertorium dient gedurende drie jaar na afsluiting er van bewaard met, ter staving, alle stukken betreffende de lastgeving en de instructiën gegeven door de cliënten met het oog op de vervulling van de douaneformaliteiten en die (betreffende de regeling) van de rekeningen tusschen grensexpeditie en cliënten.

§ 3. — Het repertorium en die in § 2 bedoelde stukken dienen overgelegd op het eerste aanzoek van het plaatselijk hoofd der douane of van een ambtenaar met minstens den graad van controleur.

§ 4. — (Weigering inzake van het repertorium of van de in § 2 bedoelde bescheiden te verleen),

⁽¹⁾ Cet article a été amendé par la Commission. (Voir I.)

brengen met het personeel van het bestuur der douanen en accijnzen in dienstactiviteit. Overtreden ze deze bepaling, zoo mag de toegang tot de lokalen ten gebruike of onder toezicht van het Bestuur door het plaatselijk hoofd der douane of door een ambtenaar met minstens den graad van controleur hun worden ontzegd.

Herhaling wordt als verhindering van werkzaamheden aangezien en met een boete van 1,000 tot 5,000 frank gestraft. Elke nieuwe overtreding geeft aanleiding tot de toepassing van een verdubbelde geldboete en van een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen.

Art. 8 ⁽¹⁾.

§ 1. — De inschrijving wordt geweigerd of ingetrokken aan de personen veroordeeld wegens bedrog op het stuk van rechtstreeksche, onrechtstreeksche of daarmede gelijkgestelde belastingen, wegens diefstal, heling, oplichting, misbruik van vertrouwen of eenvoudige of bedrieglijke bankbreuk wegens knevelarij of omkoopning van ambtenaren.

§ 2. — De ontzegging waarvan sprake in artikel 7, § 2, geldt mede voor de in § 1 van dit artikel bedoelde personen.

Art. 9.

§ 1. — De grensexpeditie houdt een jaarlijksch repertorium in den door den Minister van Financiën voorgeschreven vorm. Hij schrijft daarin afzonderlijk, volgens een onafgebroken nummerreeks, al zijn verrichtingen zoowel bij den invoer als bij den uitvoer.

Het nummer van elke inschrijving wordt terzelfder tijd als het *stamnummer* van den grensexpeditie vermeld op de aan de douane afgegeven overeenstemmende bescheiden op de handelsbescheiden en de geschreven instructiën afgegeven aan den grensexpeditie door zijn *klanten*, met het oog op de te vervullen douaneformaliteiten, en op de brieven, documenten en dossiers van den grensexpeditie, uitgaande van of bewaard door hem, in verband met de door hem gedane of te verrichten douanewerkzaamheden.

§ 2. — Het repertorium dient gedurende drie jaar na afsluiting er van bewaard met, ter staving, alle stukken betreffende de lastgeving en de instructiën gegeven door de *klanten* met het oog op de vervulling van de douaneformaliteiten en die betreffende de *afrekeningen* tusschen grensexpeditie en *klanten*.

§ 3. — Het repertorium en die in § 2 bedoelde stukken dienen overgelegd op het eerste aanzoek van het plaatselijk hoofd der douane of van een ambtenaar met minstens den graad van controleur.

§ 4. — Weigering *het repertorium* of de in § 2 bedoelde bescheiden te verleen, wordt aangezien

⁽¹⁾ Dit artikel werd door de Commissie geamendeerd. (Zie I.)

(wordt aangezien) als verhindering van werkzaamheden en met een geldboete van 5,000 tot 25,000 frank gestraft. De grensexpeditie wordt bovendien geïnterdiceerd voor een tijdsbestek van 1 tot 6 maand; bij herhaling (recidive) wordt de geldboete verdubbeld (en de grensexpeditie voorgoed van de matricula geschrapt).

Art. 10.

Behoudens de door den Minister van Financiën toe te stane uitzonderingen, mag de grensexpeditie de onder dezelfde tariefpost vernoemde (maar aan verschillende cliënten of aan verschillende geadresseerden toebehoorende goederen niet in globo aangeven, wanneer dezen rechtstreeks den last der invoerrechten op zich nemen).

Alle overtreding van dit verbod, zelfs al gaat ze met geen bedrog of poging tot bedrog gepaard, wordt gestraft zooals in artikel 9, § 4, is vermeld.

Art. 11.

De grensexpeditie overhandigt (aan elken cliënt) een rekening van zijn uitschotten en beloningen opgemaakt naar het door den Minister van Financiën voorgeschreven model. Een volledig en juist duplicaat van de rekening wordt tot staving van het repertorium bewaard.

Art. 12.

De Minister van Financiën kan voor een duur van 1 tot 6 maand den grensexpeditie interdicereen, die eraan schuldig bevonden wordt :

1° ten nadeele van de belangen van 's Rijks Schatkist, de instructiën (te hebben miskend, gegeven door zijn cliënt, importeur of persoon voor wien de goederen bestemd waren, met het oog op de aangifte van de grondslagen van de invordering der rechten);

2° (zijn cliënt) te hebben bedrogen in de in artikel 11 bedoelde rekening;

3° (aan het repertorium) een onvolledig of onjuist afschrift van de rekening te hebben gevoegd;

4° te hebben nagelaten in het repertorium (een of meerdere) verrichtingen in te schrijven.

(Bij recidive) wordt de grensexpeditie voorgoed (van de matricula geschrapt).

Art. 13.

Zelfs zoo hij houder is van een bijzondere volmacht voor elke verzending van goederen, mag de geïnterdiceerde (of van de matricula) geschrapte grensexpeditie noch door zich zelf (noch door tussenpersoon geen douaneformaliteit) voor rekening van derden vervullen. Hij wordt slechts toegelaten tot het aangeven van goederen waaromtrent uit de authentieke facturen blijkt dat hij er de eigenaar van is.

Bij overtreding, (loopt hij een gevangenisstraf van) 15 tot 60 dagen en een geldboete van 5,000 tot 25,000 frank op.

als verhindering van werkzaamheden en met een geldboete van 5,000 tot 25,000 frank gestraft. De grensexpeditie wordt bovendien *ontzet* voor een tijdsbestek van 1 tot 6 maanden; bij herhaling wordt de geldboete verdubbeld en de grensexpeditie voorgoed van *het stamregister* geschrapt.

Art. 10.

Behoudens de door den Minister van Financiën toe te stane uitzonderingen, mag de grensexpeditie de onder dezelfde tariefpost vernoemde maar aan verschillende *klanten* of aan verschillende *bestemmingen* toebehoorende goederen niet in globo aangeven, wanneer dezen rechtstreeks den last der invoerrechten *rechtstreeks* op zich nemen.

Alle overtreding van dit verbod, zelfs al gaat ze met geen bedrog of poging tot bedrog gepaard, wordt gestraft zooals in artikel 9, § 4, is vermeld.

Art. 11.

De grensexpeditie overhandigt aan elken *klant* een rekening van zijn uitschotten en beloningen opgemaakt naar het door den Minister van Financiën voorgeschreven model. Een volledig en juist duplicaat van de rekening wordt tot staving van het repertorium bewaard.

Art. 12.

De Minister van Financiën kan, voor een duur van 1 tot 6 maanden, den grensexpeditie *ontzetten*, die er aan schuldig bevonden wordt :

1° ten nadeele van de belangen van 's Rijks Schatkist, de instructiën te hebben miskend, hem door zijn *klant*, importeur of *bestemming* der goederen gegeven met het oog op de aangifte van de grondslagen voor de invordering der rechten;

2° zijn *klant* te hebben bedrogen in de in artikel 11 bedoelde rekening;

3° *bij* het repertorium een onvolledig of onjuist afschrift van de rekening te hebben gevoegd;

4° te hebben nagelaten in het repertorium een of *meer* verrichtingen in te schrijven.

Bij *herhaling*, wordt de grensexpeditie voorgoed *uit het stamboek* geschrapt.

Art. 13.

Zelfs zoo hij houder is van een bijzondere volmacht voor elke verzending van goederen, mag de *ontzette* of van *het stamregister* geschrapte grensexpeditie noch door zich zelf noch door tussenpersoon *eenige* douaneformaliteit voor rekening van derden vervullen. Hij wordt slechts toegelaten tot het aangeven van goederen waaromtrent uit de authentieke facturen blijkt dat hij er de eigenaar van is.

Bij overtreding, loopt hij een gevangenisstraf op van 15 tot 60 dagen en een geldboete van 5,000 tot 25,000 frank.

Art. 14.

De grensexpeditie die, (de instructiën van zijn cliënt voor de aan de douane te doene aangifte gevolgd hebbend, gerechtelijk wegens sluikerij wordt vervolgd, kan) bij deurwaardersexploot den Bestuurder der Douanen, namens wien hij werd gedagvaard, aanmanen (insgelijks den cliënt voor de correctionele rechtbank te dagvaarden).

De rechter kan, (eens de fraude bewezen, de grensexpeditie van rechtsvervolgung ontslaan, zoo hij den cliënt veroordeeld).

Art. 15 (¹).

De bepalingen van artikelen 200 en 201 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 zijn van toepassing op de opsporingen van sluikerij op het stuk van douanen en van de verbruiksbelasting.

Art. 16.

Het tweede lid van artikel 247 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 wordt als volgt aangevuld :

« Evenwel mag, op schriftelijk aanzoek hem daartoe gedaan door een ambtenaar van het Bestuur der douanen en accijnzen met minstens den graad van Directeur, het Openbaar Ministerie den onderzoeksrechter vorderen (te informeren terwijl de uitoefening van de openbare rechtsvordering aan het Bestuur voor het overige voorbehouden blijft). »

Art. 17.

De beambten die, ter voldoening aan de wettelijke bepalingen omtrent het opsporen van sluikerij inzake douanen en accijnzen, een fabriek (een magazijn of een heel andere plaats waaronder) de privaatwoning van een particulier visiteeren (mogen, zoo ze het aanstellingsbewijs van technisch klerk hebben verkregen, of zoo hij den rang van ambtenaar hebbe, daar boeken, brieven en documenten aanslaan en medenemen, aan de hand waarvan de strafbaarheid van de delinquenten kan worden bewezen of welke op het spoor van hun medeplichtigen kunnen brengen).

Art. 18.

Aan het toezichtspersoneel van het Hoog Comité van toezicht wordt, tot het opsporen en vaststellen van sluikerij, machtiging verleend op volkomen denzelfden voet als de ambtenaren van het Bestuur der douanen en accijnzen).

(¹) Cet article a été amendé par la Commission. (Voir I.)

Art. 14.

De grensexpeditie die, *althoewel hij de instructiën van zijn klant voor de aan de douane te doene aangifte gevolgd heeft*, wegens sluikerij *gerechtelijk* wordt vervolgd, kan bij deurwaardersexploot den Bestuurder der Douanen, namens wien hij werd gedagvaard, aanmanen insgelijks den *klant* voor de correctionele rechtbank te dagvaarden.

De rechter kan, eens de *sluikerij ten laste van den klant bewezen zijnde*, den grensexpeditie van rechtsvervolgung ontslaan.

Art. 15 (¹).

De bepalingen van artikelen 200 en 201 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 zijn van toepassing op de opsporingen van sluikerij op het stuk van douanen en van de *verbruiksbelastingen*.

Art. 16.

Het tweede lid van artikel 247 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 wordt als volgt aangevuld :

« Evenwel mag, op schriftelijk aanzoek hem daartoe gedaan door een ambtenaar van het Bestuur der douanen en accijnzen met minstens den graad van Directeur, het Openbaar Ministerie den onderzoeksrechter vorderen te informeren *althoewel de uitoefening van de publieke vordering aan het Bestuur voor het overige voorbehouden blijft*. »

Art. 17.

De beambten die, ter voldoening aan de wettelijke bepalingen omtrent het opsporen van sluikerij inzake douanen en accijnzen, een fabriek, een magazijn of *welkdanige* andere plaats *daarinbegrepen*, waaronder de privaatwoning van een particulier visiteeren, mogen, *indien zij houder zijn van het aanstellingsbewijs als technisch klerk*, of zoo zij den rang van ambtenaar hebben, *aldaar* boeken, brieven en documenten, aan de hand waarvan de strafbaarheid van de delinquenten kan worden bewezen of welke op het spoor van hun medeplichtigen kunnen brengen, *aanslaan en medenemen*.

Art. 18.

Het toezichtspersoneel van het Hoog Comité van toezicht *heeft*, tot het opsporen en vaststellen van sluikerij, volkomen dezelfde macht als de ambtenaren van het Bestuur der douanen en accijnzen.

(¹) Dit artikel werd door de Commissie geamendeerd. (Zie I.)

Art. 19.

De Minister van Financiën wordt ertoe gemachtigd de voor de toepassing van deze wet noodige maatregelen voor te schrijven.

Alle inbreuk op de verordeningen genomen op grond van het vorenstaand lid wordt gestraft met een geldboete van 1,000 tot 5,000 frank. (Bij recidive) wordt de geldboete verdubbeld; (bij nieuwe recidive) wordt ze vervijfvoudigd en wordt de overtreder bovendien tot een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen veroordeeld.

Art. 19.

De Minister van Financiën wordt er toe gemachtigd de voor de toepassing van deze wet noodige maatregelen voor te schrijven.

Alle inbreuk op de verordeningen genomen op grond van het vorenstaand lid, wordt gestraft met een geldboete van 1,000 tot 5,000 frank. Bij *herhaling* wordt de geldboete verdubbeld; bij nieuwe *herhaling* wordt ze vervijfvoudigd en wordt de overtreder bovendien tot een gevangenisstraf van 8 tot 30 dagen veroordeeld.

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
SESSION DE 1933-1934	N° 191		ZITTINGSJAAR 1933-1934
PROJET DE LOI, N° 150	SÉANCE du 2 Mai 1934	VERGADERING van 2 Mei 1934	WETSONTWERP, N° 150

PROJET DE LOI

établissant de nouvelles mesures pour réprimer la fraude en matière de douane et d'accise.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA COMMISSION DES FINANCES, DES BUDGETS ET DES ÉCONOMIES ⁽¹⁾,
PAR M. **BOEDT**.

ERRATUM

Les amendements de la Commission, figurant à la suite du rapport, doivent être lus comme suit :

Art. 8.

§ 1er :

« ... aux personnes condamnées sans sursis... ».

Art. 15.

« ... en matière de douane et de taxes de consommation... ».

Art. 20 (nouveau).

« L'article 119 de la loi générale du 26 août 1822 est remplacé par les dispositions suivantes :

» Il est accordé aux expéditeurs, courtiers, commissionnaires et agents en douane, durant les six mois qui suivent le paiement, privilège sur tous les biens meubles de leurs débiteurs pour le recouvrement des droits et taxes et en général de toutes sommes versées à l'État pour compte d'autrui à l'occasion du dédouanement de marchandises en Belgique.

» Ce privilège rentre dans la catégorie de ceux mentionnés aux articles 2101 et 2102 du Code civil et 191 du Code de Commerce et prend rang immédiatement après ceux-ci et après ceux de l'État pour les droits et taxes dus. »

WETSONTWERP

tot vaststelling van nieuwe maatregelen om sluikerij op het stuk van douanen en accijnzen te beteugelen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE FINANCIËN, DE BEGROOTINGEN EN DE BEZUINIGINGEN ⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DEN HEER **BOEDT**.

TERECHTWIJZING

De amendementen van de Commissie die op het verslag volgen, moeten gelezen worden als volgt :

Art. 8.

§ 1 :

« ... aan de personen welke *niet* voorwaardelijk veroordeeld werden... ».

Art. 15.

« ... verbruiksbelastingen... ».

Art. 20 (nieuw).

« Artikel 119 der algemeene wet van 26 Augustus 1822 wordt vervangen door de volgende bepalingen :

» Aan de expeditieus, makelaars, commissionnaires en grensexpeditieus wordt, gedurende zes maanden, te rekenen vanaf de betaling, voorrecht verleend op al de roerende goederen van hunne schuldenaars, voor de terugvordering van de rechten en taxes en, in 't algemeen, van alle sommen aan den Staat voldaan voor rekening van derden bij het inklaren van goederen in België.

» Dit voorrecht hoort bij de reeks van deze opgesomd onder de artikelen 2101 en 2102 van het Burgerlijk Wetboek en 191 van het Wetboek van Koophandel en neemt rang onmiddellijk na deze en na die van de Regeering voor de verschuldigde rechten en taxes. »